

కాశ్మీర్ ప్రజలపై జరుగుతున్న భీకరదాడిని వ్యతిరేకించండి, ఖండించండి!

కాశ్మీరు ప్రజలకు ఒకరితో ఒకరికి అలాగే మిగిలిన భారతదేశంతో సంబంధాలు తెగిపోయి నెలలు గడిచిపోతున్నాయి. భారత ప్రభుత్వం కాశ్మీరులో తాను తీసుకున్న చర్యల పర్యవసానాల వాస్తవ పరిస్థితులు బయటకు పొక్కుకుండా వుండడానికి కావలసిన అన్ని చర్యలను తీసుకుంది. అయినా అడపాదడపా బయట ప్రపంచ దృష్టిలో పడ్తున్న సంఘటనల ఫలితంగా భారతప్రభుత్వం కాశ్మీర్ ప్రజల గొంతునులిమే విధంగా తీసుకుంటున్న అణచివేత చర్యలు వెలుగులోకి వస్తున్నాయి.

అన్నిరకాల సమాచార వ్యవస్థలు నిలిచి పోయాయి. కాశ్మీరు ప్రజల సాధారణ జీవితం నిషేధింపబడింది. 10 లక్షలకు పైగా సైనిక మరియు పారాసైనిక బలగాలు తమ ఆయుధాలను ప్రజల పైకి ఎక్కుపెట్టి అడుగుడుగునా పహారా కాస్తున్నాయి. ప్రజలతో, రాజకీయ నాయకులతో, కార్యకర్తలతో జైళ్లు నిండాాయి. రాజకీయ పార్టీల నాయకులకు, ప్రతిపక్ష పార్లమెంట్ సభ్యులకు, మీడియాకు కాశ్మీరు సందర్శించుటకు, అక్కడి ప్రజలతో మాట్లాడేందుకు అనుమతి లేదు. చివరకు కాశ్మీరుకు వెలుపల భారతదేశంలో నివసిస్తున్న కాశ్మీరీలు కాశ్మీరులోవున్న తమ బంధువుల, స్నేహితుల క్షేమ సమాచారాలను తెలుసు కునేందుకు కూడా వీలులేకుండా చేసింది. కాశ్మీరు ఒక యుద్ధభూమిగా, ఒక పెద్ద జైలుగా మార్చ బడింది. ఇక్కడ నిరాయుధులైన అమాయక ప్రజలు పూర్తి సాయుధమైన రాజ్యాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. భారత ప్రభుత్వం తమను ఎందుకు లక్ష్యంగా చేసుకుందో, దీనికి ముగింపు ఎప్పుడో కూడా తెలియని స్థితిలో ఇక్కడి ప్రజలు వున్నారు.

ఇది ఒక కుట్రపూరితమైన నిరంకుశ దాడి. 2019 ఆగస్టు 5వ తేదీన కేంద్ర హోంమంత్రి అమిత్ షా పార్లమెంటులోని ఉభయసభల్లో కశ్మీర్ పునర్వ్యవస్థీకరణ బిల్లు-2019ని, మరో రెండు తీర్మానాలను ప్రవేశపెట్టారు. వీటిద్వారా భారత రాజ్యాంగంలోని 370 మరియు 35-ఎ ఆర్టికల్ ద్వారా జమ్మూకాశ్మీర్ కు లభించిన ప్రత్యేక ప్రతిపత్తిని రద్దుచేయుటకు ప్రతిపాదించారు. 370 ఆర్టికల్ నే ఉపయోగించి దానిని రద్దుచేశారు. జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రాన్ని జమ్మూకాశ్మీర్ మరియు లడాఖ్ లను రెండు కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలుగా స్థాయిని తగ్గించారు. తమ నిరసనను కొద్దిస్థాయిలో తెలియజేయడం తప్ప ప్రతిపక్షాలకు వేరే దారిలేకుండా చేశారు. పార్లమెంటులో ప్రభుత్వానికి సుఖాబలంతో తన ప్రతిపాదనలకు ఎదురు లేకుండా నెగ్గించుకుంది.

కేంద్ర హోంశాఖా మంత్రితోబాటు ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనల సమర్థకులు తమ చర్యలను సమర్థించుకుంటూ తమ తమ వాదనలు చేశారు. జమ్మూకాశ్మీర్ కి ప్రత్యేక ప్రతిపత్తిని యివ్వడమే జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, అతని ప్రభుత్వము చేసిన తప్పిదమని ఇంతకాలం ఆ స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని కొనసాగించడం మరింత పెద్దతప్పిదమనే వాదనలు ముందుకు తెచ్చారు. జమ్మూకాశ్మీర్ భారత యూనియన్ లో అంతర్భాగం కావడానికి, దాని అభివృద్ధికి 370 ఆర్టికల్ మరియు 35-ఎ ఆర్టికల్ పెద్ద అవరోధాలుగా నిలిచాయని వాదించారు. కాశ్మీరులోని కొంతభాగం పాకిస్థాన్ కు పోగొట్టు కొవడంలోగానీ, బేషరతుగా ఆనాడే జమ్మూ కాశ్మీర్ ను భారత్ లో విలీనం చేసుకోలేక పోవడంగానీ, జవహర్ లాల్ నెహ్రూ యొక్క ఉదారవాద ఊగిసలాట విధానాల ఫలితమని వారు ఆరోపించారు. ఆ తర్వాతి కాలంలో భారతదేశం యిన్ని ఆటంకాలను ఎదుర్కోవాల్సి రావడానికి ఆనాడు జరిగిన ఘోరతప్పిదమే కారణమని, దానినే ప్రస్తుత ప్రభుత్వం సరిజేస్తుందనేది వారి వాదన. ఇదంతా కాశ్మీరు ప్రజల బాగుకోసమే చేస్తున్నామని భరోసా యిస్తున్నారు.

దురహంకార జాతీయోన్మాద వైపరీత్యము

బిజెపి నాయకత్వం నిరసనకారుల, తమ వ్యతిరేకుల నోళ్ళు మూయించడానికి దురహంకార జాతీయోన్మాదాన్ని జనంపై విసిరింది. చాలామంది దీనికి లొంగిపోయారు. జాతీయ ప్రయోజనాలను రక్షించాల్సిన సందర్భంలో ధైర్యంగా నిర్ణయాత్మకంగా వ్యవహరించగల సత్తావున్న రాజకీయ నాయకత్వంగా బిజెపి మరియు దాని నాయకత్వం తనను తాను ప్రదర్శించుకుంది. పార్లమెంటులో బిల్లును, తీర్మానాలను ప్రవేశపెట్టే క్రమంలో పార్లమెంటు విధానాలను, ప్రజాస్వామిక ప్రమాణాలను ఉల్లంఘించడం, కాశ్మీరు ప్రజలను, రాజకీయ పార్టీలను ఈ ప్రక్రియలో భాగస్వాములను చేయకపోవడంలాంటి వైఫల్యాలను చాలా అప్రధాన విషయాలగా కొట్టిపారేసింది. అంతేగాదు, చివరకు తన విమర్శకులను దేశద్రోహులుగా, పాకిస్థాన్ సమర్థకులుగా, మన శత్రువులకు, వ్యతిరేకులకు ఆనందం కలిగే విధంగా మనదేశ ఐక్యతను, మనదేశ నాయకత్వాన్ని వారు బలహీనపరుస్తూ ప్రమాద కరంగా వ్యవహరిస్తున్నారని చిత్రీకరించింది. ఇది ప్రపంచంలోని దోపిడీ పాలకవర్గాలు, వాటి ప్రభుత్వాలు విస్తృతంగా ప్రోత్సహిస్తున్న వికృత జాతీయవాదం. బిజెపి పాలకవర్గం ఈ వికృత జాతీయవాదాన్ని తన విమర్శకులపై, ప్రజలపై చాలా దూకుడుగా ఉపయోగిస్తుంది.

అన్ని వాగ్దానాలను గాలికొదిలేసింది

భారత ప్రభుత్వం కాశ్మీరు ప్రజలకిచ్చిన వాగ్దానాలు, ఆ ప్రజల జాతీయ ఆకాంక్షలు, ఆశల కనుగుణంగా వారి భవిష్యత్తును అంతిమంగా నిర్ణయించే విషయంలో యిచ్చిన హామీలు, ప్రస్తుత భారత ప్రభుత్వం, బిజెపి నాయకుల దృష్టిలో పట్టించుకోదగ్గ

విషయాలే కాకుండాపోయాయి. భారత పాలకవర్గాలకు తమ ప్రయోజనాలే అత్యంత ముఖ్యమైనవి కాబట్టి వీటిని పక్కన పెడుతూ పట్టించుకోకుండా వదిలేయగలుగుతున్నారు. హేతుబద్ధతను వదిలేసి సంఖ్యాబలం ఆధారంగా మాత్రమే ఒక బాధ్యతారహిత ప్రభుత్వం ఇలాంటి రాజకీయ వైఖరితో, తర్కాన్ని చేస్తూ తన మాటే శాసనం లాగా వ్యవహరించగలదు. ఒక దేశ పాలకుల పట్ల వుండాల్సిన విశ్వాసనీయత కొరవడుతుంది. అంతేకాకుండా కాశ్మీరు ప్రజలను మరింత ఒంటరివాళ్ళను చేస్తూ ఆ సమస్య తీవ్రతను పెంచుతోంది.

కాంగ్రెస్ పార్టీ వాదన

కాశ్మీర్ పై పార్లమెంటులోని చాలా రాజకీయపార్టీలు జమ్మూకాశ్మీర్ పునర్వ్యవస్థీకరణ బిల్లును మరియు తీర్మానాలను పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టిన తీరును, తనకున్న మొరటు సంఖ్యాబలంతో వాటిని పార్లమెంటులో ఆమోదించజేసుకున్న విధానాన్ని విమర్శించాయి. ఈ రాజకీయ పార్టీలన్నీ జమ్మూకాశ్మీర్ ను విభజించడాన్ని, దాని స్థాయిని కేంద్రపాలిత ప్రాంతంగా దిగజార్చడాన్ని వ్యతిరేకించాయి.

అదే సందర్భంలో కాంగ్రెస్ పార్టీయొక్క రాజకీయ స్థితి, కాశ్మీర్ విషయంలో కాంగ్రెస్ విధానాలను అది సమర్థించుకున్న తీరు ప్రత్యేకంగా గమనించదగ్గవి.

దశాబ్దాల పాటు సాగిన కాంగ్రెస్ పరిపాలనలో నాటి కాంగ్రెస్ నాయకుల పాత్ర గురించి కాశ్మీరుకు చెందిన సీనియర్ కాంగ్రెస్ నాయకుడు గులాంనబీ ఆజాద్ ఉద్వేగంతో, కోపంతో తన వివరణను వెళ్ళగక్కాడు. ఆయన వివరణల సారాంశం ఇలా వుంది: ఆనాడు కాశ్మీర్ లో నెలకొన్న తీవ్ర సంక్షిప్త చారిత్రక పరిస్థితులలో కాశ్మీరు సమస్యను జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, ఆయన నాయకత్వంలో కాంగ్రెస్ పార్టీ వివేకవంతంగా, ఆచరణాత్మకంగా, సమర్థ వంతంగా పరిష్కారానికి కృషి చెయ్యడంవల్లనే భారతప్రభుత్వం మరియు కాశ్మీరు మహారాజు హరిసింగ్ ల మధ్య విలీన ప్రకటన ఒప్పందం జరిగింది. ఈ ఒప్పందం భారత ప్రభుత్వ అధికారాలను రక్షణ, విదేశీ వ్యవహారాలు, కరెన్సీ మరియు కమ్యూనికేషన్ అంశాలకే పరిమితం చేస్తూ భారతదేశంలో జమ్మూకాశ్మీర్ విలీనం జరిగింది. ఆనాటి చారిత్రక పరిస్థితుల మధ్య అది మాత్రమే సాధ్యపడే చర్య. ఇది భారతదేశం సాధించిన గొప్ప విజయంగా ఆనాడు చెప్పబడింది. రాజ్యాంగంలో 370 మరియు 35-ఎ ఆర్టికల్స్ ను పొందుపరచడం, భారత ప్రభుత్వం యిచ్చిన యితర హామీలు విలీన ప్రకటన అనంతరం ఒప్పందం అమలు దిశగా జరిగిన చర్యలే. అంతేకాదు ఆ తర్వాత కాంగ్రెస్ పాలనలో తీసుకున్న చర్యలు కాశ్మీరును భారతదేశంలో మరింత విలీనం చేసే దిశగా జరిగినవే. ఈ గొప్పతనం అంతా కాంగ్రెసుకు, షేక్ అబ్దుల్లాకు, కాశ్మీరు ప్రజలకే చెందుతుంది. ఎందుకంటే వారంతా ఆనాటి చర్యలకు తమ మద్దతును, అంగీకారాన్ని తెలిపారు.

బయటకు రాని విషయాలు

ఇక్కడ ఈ కాంగ్రెస్ నాయకుడు కొన్ని చారిత్రక వాస్తవాలను మాత్రమే ప్రస్తావిస్తూ విలీన ప్రకటన స్ఫూర్తికి విఘాతం కలిగించేవిధంగా కేంద్రంలో కాంగ్రెస్ పాలనలో జరిగిన కీలక విషయాలను తెలివిగా దాటవేస్తూ మాట్లాడాడు. కాశ్మీరు ప్రజలకు కాంగ్రెస్ స్వయంగా చేసిన వాగ్దానాలు, యిచ్చిన హామీలను గురించి ప్రస్తావించలేదు. కాశ్మీరు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని నిర్వీర్యం చేయడానికి అనుసరించిన తప్పుడు పద్ధతులను, భారత పాలకవర్గాల ప్రయోజనాల కత్యంత అనుగుణంగా కాశ్మీరు ప్రజల మెడలు వంచి ఒప్పందాలను అంగీకరింపజేసు కోవడంలో అనుసరించిన మోసపూరిత విధానాలు, ఒత్తిళ్ళు, అణచివేతల గురించి ఈయన మాట్లాడలేదు.

ఈ కాలానికి సంబంధించిన కొన్ని వాస్తవాలకి విలీన ప్రకటనపై సంతకాలు జరిగే నాటికి వున్న చారిత్రక పరిస్థితులు ప్రత్యేకమైనవి. మొదట్లో మహారాజు హరిసింగ్ కు కాశ్మీరును ఇండియాలోగానీ, పాకిస్తాన్ లోగానీ విలీనం చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యం లేదు. కాని ఆనాడు హరిసింగ్ తీవ్ర సంక్షోభంలో చిక్కుకున్నాడు. ఒకవైపు షేక్ అబ్దుల్లా నాయకత్వంలో మౌలిక భూసంస్కరణలను, ప్రజాస్వామిక మార్పులను కోరుతూ భూస్వామ్య వ్యతిరేక రైతాంగ పోరాటం జరిగింది. ఆ ఉద్యమం ముందుకు సాగివుంటే జమ్మూకాశ్మీర్ భూస్వామ్య పాలన బంధనాల నుండి స్వేచ్ఛను పొంది, స్వతంత్ర, ప్రజాస్వామిక కాశ్మీరుగా అవతరించి వుండేది. మరోవైపు పాకిస్తాన్ పాలకులకు జమ్మూకాశ్మీర్ ను పాకిస్తాన్ లో విలీనం చేసుకోవాలని వుండేది. అందుకోసం పాకిస్తాన్ కాశ్మీరులోకి తన సాయుధ దళాలను పంపి కాశ్మీరులోని కొన్ని ప్రాంతాలను స్వాధీనం చేసుకుంటూ వుంది. ఈ పరిస్థితుల మధ్య మహారాజు హరిసింగ్ నిలబడగలిగే పరిస్థితి లేదు. బయట సహాయంయొక్క అవసరం వుంది. ఈ పరిస్థితులను భారత ప్రభుత్వం పూర్తిగా వినియోగించుకొని భారత దేశంలో విలీన ప్రకటనపై సంతకం చెయ్యాలన్న పరిస్థితులను మహారాజు హరిసింగ్ చుట్టూ కల్పించింది. 1947 సం॥ అక్టోబర్ 27వ తేదీన పాకిస్తాన్ చొరబాటులపై భారత సాయుధ దళాల చర్య ప్రారంభమైంది. ఈ చర్యలు పాకిస్తాన్ దాడిచేసి ఆక్రమించుకున్న జమ్మూకాశ్మీర్ లోని ప్రాంతాలలో జరిగాయి. ఈ సాయుధచర్యలు ఇండియా పాకిస్తాన్ ల మధ్య చిన్న యుద్ధంగా మారి 1948 జనవరిలో జరిగిన కాల్యుల విరమణ ఒప్పందంతో ముగిశాయి. పాకిస్తాన్ ఇండియాల మధ్య సాయుధ ఘర్షణలు ప్రారంభమైనప్పుడు సైన్యాన్ని నడిపిన వారు బ్రిటీషు సైనికాధికారులే అన్న విషయం గమనార్హం, ఆసక్తిదాయకం. వలసదేశాల మధ్య వివాదాలు రాజీని వాటిని ఆరనీయకుండా కొనసాగేట్లు చేసే సామ్రాజ్యవాద విధానానికి యిదొక మచ్చుతునక.

అవిధంగా జమ్మకాశ్మీర్ మొదటి విభజన, ప్రజల అంగీకారం లేకుండా పాకిస్థాన్ ఆక్రమిత కాశ్మీర్ మరియు షరతులతో భారతదేశంలో విలీనం సంభవించింది.

కాశ్మీర్ కిచ్చిన స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి మరియు హామీలు

భారత ప్రభుత్వం, అలాగే జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ఐక్యరాజ్యసమితిలోనూ, భారతదేశంలో బహిరంగంగానూ విలీన ప్రకటనయొక్క స్ఫూర్తిని పూర్తిగా గౌరవిస్తామని, జమ్మకాశ్మీర్ భవిష్యత్తును ప్రజాస్వామ్యయుతంగా ప్లెబిసైట్ ద్వారా కాశ్మీరు ప్రజల అభీష్టాని కనుగుణంగా నిర్ణయిస్తామని హామీ యిచ్చారు. భారత ప్రభుత్వం యిచ్చిన హామీ మేరకు 1949 అక్టోబర్ 17న ఆర్టికల్ 370ను ఆనాటి భారత రాజ్యాంగ ముసాయిదాలో జేర్చారు. దీనిప్రకారం కాశ్మీరుకు ప్రత్యేక హోదా, రాజ్యాంగ నిర్మాణ సభ, స్వంత జెండా మొదలైనవి లభించాయి. అలాగే షేక్ అబ్దుల్లా కాశ్మీరు ప్రధానమంత్రి అయ్యారు. ఇది జమ్మకాశ్మీర్ తొలి చరిత్రలోని ఒక అంకం.

ఒప్పంద స్ఫూర్తికి విరుద్ధమైన ఆచరణ

కాని 1953లో కాశ్మీర్ చరిత్రలో మరో అంకం మొదలైంది. కాశ్మీర్ ను భారత్ లో మరింతగా విలీనం చేయడానికి ప్రతిపాదించిన చర్యలు తీసుకోవడానికి అడ్డంకిగా వున్నాడని 1953 ఆగస్టులో షేక్ అబ్దుల్లాను ప్రధానమంత్రి పదవినుండి భారతప్రభుత్వం ఆకారణంగా తొలగించింది. అతని స్థానంలో భారతీయ పాలకవర్గాలకు విధేయుడిగా వుండే నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ ను విడిచివెళ్ళిన బక్షి గులాంను వుంచింది. ఆ తర్వాత ప్రత్యేక రాజ్యాంగ నిర్మాణ సభ, ప్రత్యేక రాజ్యాంగం, ప్రత్యేక ప్రధానమంత్రి వాటికి వరుసగా ముగింపు పలకడానికి చర్యలు ప్రారంభమయ్యాయి. ప్లెబిసైట్ దళాన్ని కాశ్మీర్ లో నిషేధించారు. షేక్ అబ్దుల్లాను అరెస్టుచేసి కుట్రకేసులో యిరికించారు. ఆరేళ్ళ తర్వాత ఆయనపై కేసు ఎత్తివేసినా 1964 వరకు నిర్బంధంలోనే వుంచారు. తిరిగి 1965 నుండి 1974 వరకు గృహనిర్బంధంలో వుంచారు. ఈ సమయాన్ని భారత ప్రభుత్వం వినియోగించుకొని కాశ్మీరులో తాను కోరుకున్న మార్పులను తెస్తూ తద్వారా షేక్ అబ్దుల్లాపై ఒత్తిడి తెచ్చి, చర్చలు జరిపి భారతప్రభుత్వంతో సయోధ్య వచ్చేట్లు చేసింది. జమ్మకాశ్మీర్ ప్రత్యేక హోదాను బలహీనపరచడానికి ఉద్దేశించిన కొన్ని అంశాలపై రాజీకి వచ్చిన తర్వాతనే షేక్ అబ్దుల్లా విడుదల సాధ్యమైంది. 1975లో షేక్ అబ్దుల్లా అధికారంలోకి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత కూడా ఆర్టికల్ 370ని నిర్వీర్యం చేసే ప్రక్రియ కొనసాగింది. కాశ్మీరుయొక్క చరిత్రలోని ఈ విచారకరమైన విషాదాంత భాగాన్ని కాశ్మీరులో కాంగ్రెస్ పాత్ర గురించి పార్లమెంటులో గొప్పగా ప్రసంగించినప్పుడు గులాంనబీ ఆజాద్ దాచి పెట్టాడు.

కథ యింతటితో ముగియలేదు. 1953 నుండి 2014 మధ్యకాలం కాశ్మీరు ప్రజలకు రక్తసిక్తంగా, మొత్తం కాశ్మీరులోయను ప్రత్యేక అధికారాలు(ఎఎఫ్ఎస్ఎస్) యిచ్చిన మిలటరీ, పరామిలటరీ దళాలతో నింపింది. 144 సెక్షన్ విధింపు, కర్ఫ్యూలు, నిషేధాలు, దిగ్బంధాలు, నిరసన ప్రదర్శనలు జరిగినప్పుడు రోజులతరబడి జైళ్ళలో నిర్బంధించడం, విస్తృత ప్రాంతాలను కల్లోలిత ప్రాంతాలుగా ప్రకటించడం, ఆపరిమిత కాలంపాటు కల్లోలిత ప్రాంతాలుగా కొన సాగించడం, అమాయక యువతను తీవ్ర వాదులుగానో, అనుమానిత తీవ్రవాదులుగానో ముద్రవేయడం, వారిని అదృశ్యంచెయ్యడం, ప్రజలను ఎన్కౌంటర్ చేయడం, పోలీసుల అకృత్యాలకు, అన్యాయాలకు వ్యతిరేకంగా చివరకు పోలీసు కాల్పుల్లో మరణించిన తమదగ్గరి బంధువుల మృతదేహాల అప్పగింతకు వీధుల్లోకొచ్చి నిరసనలు తెలిపే ప్రజలు, దీర్ఘకాలికంగా జరిగే జనసమూహాల నిరసనలు, వీటిలో ధైర్యంగా, ధిక్కారస్వరంతో ఈ నిరసనల్లో పాల్గొనడమనేది కాశ్మీరు ప్రజల సాధారణ లక్షణంగా మారింది.

కాశ్మీరు ప్రజలు ప్రజాస్వామ్యయుతంగా ఎన్నికైన ప్రభుత్వ పాలనలో వున్నారనీ, కాశ్మీరులో సాధారణ, ప్రజాస్వామిక, శాంతియుత జీవన పరిస్థితులు నెలకొన్నాయని ప్రపంచానికి చాటిచెప్పడానికి భారతప్రభుత్వం ప్రజాస్వామ్య ఎన్నికలు అనే నాటకాన్ని రచించింది. రిగ్గింగులు, ప్రభుత్వాలను పడగొట్టడం, రాష్ట్రప్రతి పాలన, సంకీర్ణ ప్రభుత్వాలు లాంటి అన్నిటినీ ఉపయోగించుకొని కాశ్మీరుకు ప్రజాస్వామిక పరిపాలనా వ్యవస్థను యివ్వడానికి భారత ప్రభుత్వం యత్నించింది.

ఒకవైపు కాంగ్రెస్ పాలన ఆర్టికల్ 370ను నిర్వీర్యంచేసి దానిని ఖాళీ గుల్లలా మార్చాలనే ఉద్దేశ్యంతో సాగింది. మరోవైపు కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం రాజ్యాంగంలో ఆర్టికల్ 370ను ఆర్టికల్ 35-ఎలను కొనసాగించడానికి నిబద్ధతతో వుందని కాశ్మీరు ప్రజలను భ్రమల్లో వుంచింది. అలాగే అది ప్రజలతో చర్చల నాటకాన్ని ముందుకు తెచ్చింది. ఏమైతేనేం, ఈ చర్చలు యితర వ్యూహాలద్వారా కాశ్మీరు ప్రజలకు బేషరతుగా భారతదేశంలో విలీన మవడం, తమ జాతీయ ఆకాంక్షలు, హక్కులు గురించి పూర్తిగా మర్చిపోవడంతప్ప వేరే ప్రత్యామ్నాయం లేదనే సందేశాన్ని పంపింది.

పాకిస్థాన్ పాలకులు వారివైపు నుండి కాశ్మీరు అంశం భారత పాకిస్థాన్ల మధ్య వివాదంగా బహిరంగపరచడానికి తమ శాయశక్తులా కృషిచేస్తున్నారు. కాశ్మీరు ప్రజల కొరకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నామని చెప్పుకునే కాశ్మీరులోని కొన్ని రాజకీయశక్తులు కూడా ఈ అభిప్రాయంలోనే వున్నాయి. పాకిస్థాన్ పాలకులు కాశ్మీరు ప్రజలపట్ల సానుభూతిని చూపేందుకు మిలిటెంటును పెంచిపోషించడం, కాశ్మీరు సమస్యను వివిధ సందర్భాలలో అజెండాలోకి తీసుకురావడానికి కృషి చేస్తున్నారు. వీటిద్వారా పాకిస్థాన్ కాశ్మీరు సమస్యతో పాకిస్థాన్ కు కూడా సంబంధముందనీ, దాని సహకారం, అంగీకారం లేకుండా అది పరిష్కారకాలేదని భారత ప్రభుత్వానికి గుర్తుచేస్తుంది. దీనివల్ల భారత పాలకులకు కూడా తమ అవసరార్థం పాకిస్థాన్ బూచిని ఒక సాధనంగా

మలుచుకుంది. కాశ్మీరు ప్రజల న్యాయమైన జాతీయ ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను తిరస్కరిస్తూ కాశ్మీరు సమస్యను పాకిస్థాన్ సృష్టించింది అనే రంగును అద్ది భారత పాలకులు చూపిస్తున్నారు.

సామ్రాజ్యవాదులు ఏనాడూ కాశ్మీరు ప్రజల ఆకాంక్షలను, హక్కులను గౌరవించలేదు. అయినా కాశ్మీరు ప్రజల కొరకు కన్నీరు కారుస్తారు. ఇది కూడా కాశ్మీరు సమస్యను భారత, పాకిస్థాన్ల మధ్య వివాదంగా చూపెడతారు. ఇద్దరిమధ్య వున్న ఈ సంక్షోభాన్ని కూడా సొమ్ము చేసుకుంటానికి చూస్తారు. ఇటీవల అమెరికా అధ్యక్షులు డొనాల్డ్ ట్రంప్ కాశ్మీరు సమస్యలో మధ్యవర్తులుగా, న్యాయమూర్తులుగా వ్యవహరించడానికి చేసిన ప్రయత్నం దీనిలో భాగమే.

కాశ్మీరు విషయంలో కాంగ్రెస్ పోషించిన పాత్రను దాని స్వంత విధానాలను సమర్థించు కుంటూ బిజెపిపై కాంగ్రెస్ చేసిన విమర్శల స్వభావంలో మౌలికంగానే బలహీనతలున్నాయి. 370 మరియు 35-ఎ ఆర్టికల్స్ రద్దుపై బిజెపి ప్రభుత్వంపై చేసిన విమర్శలో పసలేదు. ఎందుకంటే ప్రధాన అంశమైన కాశ్మీరుకు ప్రత్యేక హోదా విషయంలో వారు చేసిన హామీలు, వాగ్దానాలపట్ల వారి ప్రస్తుత వైఖరి ఏమిటో, కాశ్మీరు ప్రజలకు వారు ఎలా న్యాయం చేయదలుచుకుంటున్నారో వివరించలేదు. పైగా వారు దేశ ప్రయోజనాలను కాపాడటంలో కాశ్మీర్ విషయంలో పాకిస్థాన్ జోక్యాన్ని వ్యతిరేకించడంలో బిజెపి ప్రభుత్వానికి అండగా నిలబడతామని పదేపదే ప్రకటించడం ద్వారా బిజెపి పన్నిన ప్రచార ఉచ్చులో కాంగ్రెస్ చిక్కుకుంది. సాధారణ ప్రజలు, ప్రజాస్వామికశక్తులు ఈ వైఖరిని కాశ్మీరు ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా భారత పాలకవర్గాలు ఒకరికొకరు సాహోద్రతను, ఐక్యతను ప్రదర్శించుకోవడంగానే చూశారు.

బిజెపి చర్య దుర్మార్గమైనది. కుట్రపూరిత మైనది. ఇది ప్రజలకు వెన్నుపోటు పొడిచింది. ఇది కాశ్మీరు ప్రజలకు దుష్ప్రభావాలను కొని తెచ్చింది. కాశ్మీరు ప్రజలు గత ఏడు దశాబ్దాలుగా అనేక దుర్మార్గాలను చవిచూశారు. అయినా వారికి ఏ మూలనో ఒక ఆశ వుంది. ఏదో ఒకనాటికి భారత పాలకులకు వివేచన కలుగుతుందనీ, అది తమ బతుకులకు ఒక మేలిమలుపు యిస్తుందనే భ్రమ వుంది. కాని ప్రస్తుత బిజెపి చర్య వారికి వినాశకరమైన శిక్షను విధించింది. అవిభక్త కాశ్మీరు ప్రజలకు ఒక విలక్షణమైన ఆర్థికవ్యవస్థ, సంస్కృతి, భాష, జీవన విధానాలున్నాయి. సమృద్ధి జాతికి వుండాలైన మంచి లక్షణాలు ఆ ప్రజల స్వంతం. కాశ్మీరు ప్రజలను హిందూ ముస్లిం విభజన కళ్ళద్వారా గుండా చూడడం ఆ ప్రజలపట్ల అవమానకరమైన, అన్యాయమైన చర్య అవుతుంది. మౌలిక భూసంస్కరణలు, ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థకొరకు భూస్వామ్య రాజ్యానికి వ్యతిరేకంగా సుదీర్ఘంగా జరిగిన పోరాటంలో కాశ్మీరు ప్రజల్లో జాతీయ ఆకాంక్షలు, ప్రజాస్వామిక లక్షణాలు వెల్లివిరిశాయి. ఇక్కడ వివిధ విశ్వాసాలున్న ముస్లిములు, హిందువులు, సిక్కులు, సూఫీలు లాంటి ప్రజలు సహజీవనం, ఐక్యత, పరస్పర గౌరవం మరియు సౌభ్రాతృత్వములతో కూడిన జీవనానికి మంచి ఉదాహరణగా నిలిచారు. ఈ ప్రజలు సమైక్య కృషితో ఒక ఉమ్మడి, లౌకిక, సమృద్ధి సంస్కృతిని పెంపొందించుకొని దానిని 'కాశ్మీరియత్'గా చెప్పుకోవడానికి గర్విస్తారు. వారు డోగ్రా రాజు హరిసింగ్ పాలనలో దుర్మార్గమైన దాడులు, మూకుమ్మడి హత్యలతో బాధపడ్డారు. వారు పాకిస్థాన్, మరియు మతతత్వశక్తులు కలిగించిన ఒత్తిడిని, రెచ్చగొట్టే విధానాలను, ఇండియా పాకిస్థాన్ల మధ్య జరిగిన రెండు వినాశకరమైన యుద్ధాలను తట్టుకొని నిలబడ్డారు. బిజెపి తొలి అవతారాలు, సంఘపరివార్ శక్తులు వీరిలో మతతత్వాన్ని ప్రవేశపెట్టి సామాజికంగా విభజించడానికి చాలా విఫలయత్నం చేశారు. ప్రస్తుతం బిజెపి ప్రభుత్వం ఒక పెద్దగొడ్డలితో జమ్మూకాశ్మీర్ ను భౌతికంగా రెండు ముక్కలుగా నరికిన చర్య అత్యంత పెద్ద కఠోరమైన తిరోగమన చర్య. ఇది యిన్నాళ్ళు కాశ్మీరు ప్రజలు తమ రక్తాన్ని, స్వేదాన్ని చిందించి పెంపొందించుకున్న ఆరోగ్యకరమైన జాతీయ లక్షణాలను సర్వనాశనం చేసే గొడ్డలిపెట్టులాంటి చర్య.

బిజెపి మరియు దాని సంఘపరివార్ కాశ్మీర్ ప్రజలను విభజించడానికి చాలా చేసింది. గత ఆరు సంవత్సరాలలో కాశ్మీరు ప్రజల (2016) న్యాయమైన పోరాటాన్ని అణచి వేయటకు రక్తాన్ని పారించింది. అయినప్పటికీ వారు కాశ్మీరు ప్రజల సంకల్పాన్ని, ఐక్యతను దెబ్బతీయడంతో విఫలమయ్యారు. ఇప్పుడు జమ్మూకాశ్మీర్ ను భౌతికంగా రెండు ముక్కలుగా నరికి వాటిని రాష్ట్రస్థాయికంటే హీనంగా కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలుగా చేశారు. ఈవిధంగా చేయడంద్వారా మతతత్వాన్ని రెచ్చగొట్టి విభజించే నీచరాజకీయాలను ఎలాంటి ఆటంకం లేకుండా నిర్వహించవచ్చనీ, మెరుగైన రాజకీయ భవిష్యత్తుకోసం కాశ్మీరు ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటపు వెన్నెముకను విరిచెయ్యవచ్చని బిజెపి ఆశపడ్తున్నట్లు కనిపిస్తుంది.

కాశ్మీరు ప్రజలపై బిజెపి చేసిన దాడి భారతదేశంలోని యితర ప్రజలకు కూడా ప్రమాదకరమైన సంకేతాలు పంపింది. ఈశాన్య భారతంలోని ప్రజలు వారి పరిణామం, అభివృద్ధికి సంబంధించిన చారిత్రక నేపథ్యంవల్ల భారతదేశంలో విలీనమయ్యే ప్రక్రియలో ఇంకా విశ్వాసం పొందే క్రమంలోనే వున్నారు. ఇక్కడున్న కొన్ని రాజకీయ ముఠాలు భారతదేశంతో జరుపుతున్న చర్చలు, పోరాటాలు వివిధ స్థాయిల్లో వున్నాయి. ప్రస్తుత కాశ్మీరు పరిణామం వీరికి పెద్ద షాక్. ప్రత్యేక హోదాలు పొందిన రాష్ట్రాలు భారత ప్రభుత్వం తమపై ఎప్పుడు వేటువేస్తుందోనని భయపడ్తున్నాయి. కేంద్రంలో అధికార కేంద్రీకరణ ఫలితంగా మున్సిపాలిటీ స్థాయికి దిగజార్చబడిన రాష్ట్రాలు బిజెపి అమ్ముల పొదిలో తమకోసం ఏమి దాచివుంచిందోనని భయపడ్తున్నాయి. ప్రతిపక్షాలను విచ్ఛిన్నం చేయడంలో, నయానో భయానో వివిధ రాష్ట్రాల్లో అధికారం కైంకర్యం చేసుకోవడంలో, ఫెడరల్ నిర్మాణాన్ని అవహాస్యం చేయటంలో బిజెపి అనుసరిస్తున్న ఉన్మాదపూరిత పద్ధతులను చూసి కాశ్మీరు అనంతర పరిణామాలు ఎలా

వుంటాయోనని ఈ రాష్ట్రాలు ఆందోళన చెందుతున్నాయి. బిజెపికున్న హిందూత్వ దాహం, అది జెప్తున్న ఒకే దేశం, ఒకే సంస్కృతి, ఒకే మతం, ఒకే భాష లాంటి విధానాలు భారతదేశానికున్న భిన్నత్వ భావన, సమానత్వం, సామ్రాజ్యత్వం, లౌకికవాదం, ఉమ్మడి ఆకాంక్షలు కృషి ఆధారంగా వివిధ జాతులు ఒక పుష్ప గుచ్ఛంలా కలిసి వుండి అభివృద్ధివైపు పయనించే స్వభావానికి గొడ్డలిపెట్టులా తయారయ్యాయి. అందువల్ల కాశ్మీరు ప్రజలపై దాడి అంటే దోపిడీకి, అణచివేతకు గురవుతున్న మొత్తం భారతప్రజలపై దాడి తప్ప వేరు కాదు.

బిజెపి చేస్తున్న చర్యలు, పెడుతున్న ప్రతిపాదనలు చేదుమాత్రలనడంలో సందేహం లేదు. కాని కాశ్మీరు ప్రజల ఉపాధికి, పెట్టుబడులకు, సమగ్ర అభివృద్ధికొరకే కాశ్మీరు తలుపులు తెరుస్తున్నామని చెప్పడం ప్రజలను తప్పుదోవ పట్టించడమే. సామ్రాజ్యవాదానికి లొంగుబాటు విధానాలు మరియు దోపిడీ విధానాల ద్వారా భారత పాలకులు దేశాన్ని తిరిగి కోలుకోలేని స్థాయికి నెట్టివేశాయి. నిరుద్యోగిత యంతకు ముందెన్నడూ లేనంత స్థాయికి ఈ పాలకులు తీసుకెళ్ళారు. వీరంతా సహజ వనరులను, ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను, సేవారంగ సంస్థలను, మానవవనరులను విదేశీ మరియు కార్పొరేట్ దోపిడీదార్లకు తాకట్టు పెట్టడమో, తెగనమ్మడమో చేస్తున్నారు. దీని పర్యవసానంగా ఏర్పడే ఆర్థిక భారాన్ని ప్రజల నెత్తిన రుద్దుతున్నారు. ప్రజలను ఈ స్థితిలో వుంచి కాశ్మీరు ప్రజలకు మెరుగైన భవిష్యత్తును యిస్తామని చెప్పడం ప్రజలను వంచించడమే అవుతుంది. గత ఏడు దశాబ్దాలలో కాశ్మీరు ప్రజలను అభివృద్ధిచేయడానికి ఎవరూ అడ్డు పడలేదు. ఇప్పుడు బిజెపి కాశ్మీరు ప్రజలను చీకట్లోకి నెట్టి, భారీ గొలుసులతో కాళ్ళు చేతులు కట్టిపడేసి గొప్ప విందును యిస్తామని భ్రమింప జేయడం చాల ఆశ్చర్యకరమైన విషయం. ఇది కాశ్మీరు ప్రజల జీవితాలతో, భావోద్వేగాలతో ఆడుకోవడం తప్ప వేరు కాదు. బిజెపి పాలకుల నుండి వారు కాశ్మీరును విదేశీ మరియు కార్పొరేట్ దోపిడీకి తలుపులు బార్లా తెరవడం, వారి మతతత్వ ఎజెండాను ముందుకు తీయడం తప్ప యితరత్రా ప్రజోపయోగ కార్యక్రమాలను ఆశించలేము.

భారత పాలకులు కాశ్మీరు ప్రజలపై ఉక్కుపాదం మోపి కొంతకాలంపాటు వారి నోరు మూయించవచ్చు. కాని బలప్రయోగం ద్వారానో, కుతంత్రాలద్వారానో ఆ ప్రజలను జయించలేరు. కాశ్మీరు ప్రజలు దారుణమైన పరిస్థితులను చవిచూశారు. ప్రస్తుత క్లిష్టపరిస్థితుల నుండి కూడా వారు బయటపడగలరు. వారి కాళ్ళమీద వారు నిలబడి తమ పోరాటాన్ని కొనసాగించే మార్గాలను అన్వేషించుకోగలరు.

ఈ క్రింది డిమాండ్ల సాధన అత్యవసరం

1. కాశ్మీరు ప్రజలకు అన్నిరకాల స్వేచ్ఛలను, వారి హక్కులను పునరుద్ధరించాలి.
2. కాశ్మీరు లోపల, బయట ప్రపంచంతో అన్నిరకాల సమాచార వ్యవస్థలను పునరుద్ధరించాలి.
3. నాయకులు, పార్టీ కార్యకర్తలు, ప్రజా సంఘాలు, మీడియాను ఎలాంటి ఆటంకాలు లేకుండా వారి కార్యకలాపాలు నిర్వహించుకునేందుకు అనుమతించాలి.
4. కాశ్మీరు సమస్యపై ఆమోదయోగ్యమైన, శాశ్వతమైన పరిష్కారం కనుగొనేందుకు కాశ్మీరు ప్రజలు తమ అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చేందుకు, తమ ఫిర్యాదులను పూర్తిస్థాయిలో, స్వేచ్ఛగా ప్రపంచదృష్టికి తెలియజేసేందుకు, తెచ్చేందుకు వారిని తప్పక అనుమతించాలి.

ooo